

1.ชื่อผลงาน จินตสร้างสรรค์ ผ่านงานศิลปะ

2.หน่วยงาน งานศิลปกรรมบำบัด

3.ปีที่ดำเนินการ 2560

4.คำสำคัญ จินตสร้างสรรค์

5.เป้าหมาย

- 1.เพื่อให้ผู้บกพร่อง ๆ มีสมาธิในการทำงานมากขึ้น
- 2.เพื่อให้ผู้บกพร่อง ๆ ได้ ผ่อนคลายอารมณ์ที่หงุดหงิดลดลง อารมณ์ดี
- 3.เพื่อให้ผู้บกพร่อง ๆ เข้าร่วมกลุ่มและทำกิจกรรม กับเพื่อน ร่วมกันได้ โดยไม่เป็นปัญหา และไม่แยกตัวอยู่คนเดียว
- 4.ช่วยลดความเสี่ยงที่เกิดจากผู้บกพร่อง ๆ ในการทำร้ายร่างกาย ทำร้ายตัวเอง และทำลายสิ่งของได้เพิ่มขึ้น

6.ปัญหาและสาเหตุ

เนื่องด้วยภาระขยายตัวของงานวิจัยในเรื่องของการทำงานของสมองที่แยกส่วนกัน การใช้จินตภาพและการศึกษาเกี่ยวกับอารมณ์ต่างๆ ซึ่งมีผลต่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ซึ่งสามารถเข้าใจเชิงวิทยาศาสตร์ได้ว่าทุกคนก็สามารถนำเครื่องมืออันเปี่ยมไปด้วยพลังในการบำบัดนี้ไปใช้ได้ แม้ในบุคคลที่บอกตัวเองว่าไม่มีความสามารถทางด้านศิลปะเลยแม้แต่น้อย ศิลปะได้ถูกค้นพบว่าเป็นทางเลือกซึ่งสามารถบำบัดรักษาบาดแผลทางอารมณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยความรู้สึกภายในที่ถูกแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ ทำนองเดียวกับความรู้สึกแปลกแยกจากคนอื่น ๆ วิทยาศาสตร์การแพทย์ได้เปิดเผยว่า เมื่อเราเยียวยาบาดแผลทางอารมณ์ บาดแผลทางร่างกายก็ได้รับการรักษาเยียวยาไปด้วย ดังนั้นศิลปะจึงได้ถูกนำมาใช้ในการลดความเครียดซึ่งเป็นส่งผลให้ระบบภูมิคุ้มกันจัดระเบียบใหม่ โดยการทำให้ผู้ป่วยสามารถที่จะตระหนักถึงอารมณ์ด้านลบ เช่น ความเจ็บปวดและความกลัวซึ่งก่อให้เกิดความเครียด เมื่ออารมณ์เหล่านี้ได้ถูกเข้าถึงโดยผ่านการนำทางทางจินตภาพ อารมณ์ดังกล่าวจึงสามารถถูกลดปล่อยออกโดยการแสดงออกมาในเชิงภาพ ผ่านการวาด การระบายสี การปั้น หรือการประดิษฐ์ต่างๆ

การใช้ศิลปะเพื่อช่วยให้ผู้ป่วยได้อธิบายความรู้สึกและประสบการณ์ เป็นการเปิดโอกาสเข้าถึงและทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้ป่วยได้สะท้อนออกมาในภาพ ทำให้บุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้ป่วยมีโอกาสได้เข้าใจความหมาย ความรู้สึกเป็นภาพรวมมากขึ้น ลึกซึ้งมากขึ้น ในเชิงความสัมพันธ์ (Relationship-Centered care) ที่เป็นกุญแจหลัก และการให้ผู้ป่วยเป็นจุดศูนย์กลาง (Patient-Oriented care) ของกระบวนการรักษา นอกเหนือไปจากนี้จากการชี้วัดทางกาย (case-centered” or “disease-centered” care)

จากเข้าประชุมเชิงปฏิบัติการในเดือนมกราคม ปี 2560 เรื่อง ศิลปะบำบัดเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อรังนั้น งานศิลปกรรมบำบัดมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมศิลปะที่พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคเรื้อรังมาประยุกต์ใช้กับผู้บกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญาอายุ 18-25 ปี โดยให้ผู้บกพร่องฯมีสมาธิมากขึ้น กล้าแสดงออก มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมีความสุข สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

7.การวัดผลและการเปลี่ยนแปลง

7.1 ก่อนแก้ปัญหา

- ผู้บกพร่อง ฯ มีในการทำกิจกรรม 1-2 นาที และทำกิจกรรมที่ให้อย่างรีบเร่ง
- ผู้บกพร่อง ฯ ชอบแยกตัว เล่นคนเดียว พูดคนเดียว
- ผู้บกพร่อง ฯ ขาดความมั่นใจไม่ค่อยกล้าพูด ไม่กล้าแสดงออกต้องคอยกระตุ้นแนะนำ
- ผู้บกพร่อง ฯ มีปัญหาพฤติกรรมรุนแรง ชอบทำร้ายร่างกายคนในครอบครัวเมื่อเครียด

7.2 วิธีการที่เลือกเข้ามาแก้ปัญหา

7.2.1 เลือกใช้กิจกรรมที่เป็นกิจกรรมกลุ่มศิลปะบำบัดในเรื่องของการแสดงความรู้สึกต่างๆ การแสดงออก โดยใช้กิจกรรมที่เน้นในเรื่องของการผ่อนคลายอารมณ์ มีทั้งหมด 4 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1.วาดภาพอิสระ

กิจกรรมที่ 2.หน้ากากความรู้สึก

กิจกรรมที่ 3. กิจกรรมพู่กันยักษ์

กิจกรรมที่ 4. เทียนส่องใจ

7.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มี 2 แบบ

- แบบสังเกตพฤติกรรมด้านสมาธิ
- แบบประเมินสมรรถนะทางสังคม Social competence

7.2.3 กลุ่มตัวอย่าง

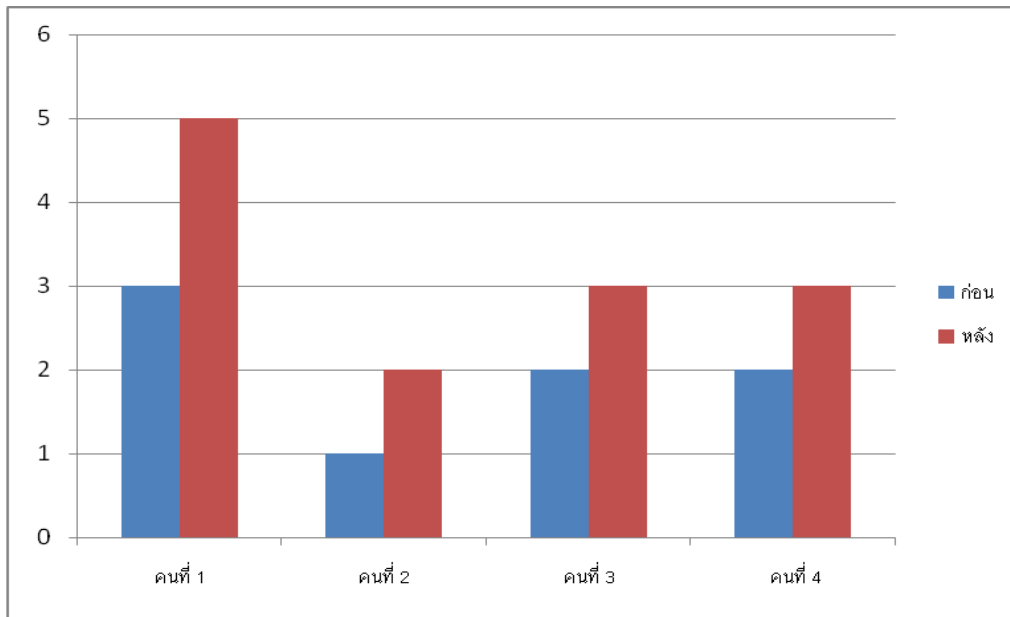
ผู้บกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา อายุ 18-25 ปี มารับบริการแบบผู้ป่วยใน ที่มีพฤติกรรมด้านสมาธิสั้น แยกตัวเอง ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ที่งานศิลปกรรมบำบัด จำนวน 4 คน

ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม 4 สัปดาห์เริ่ม 1 - 31 พฤษภาคม 2560

7.3 ข้อมูลเปรียบเทียบก่อนและหลังการแก้ปัญหา

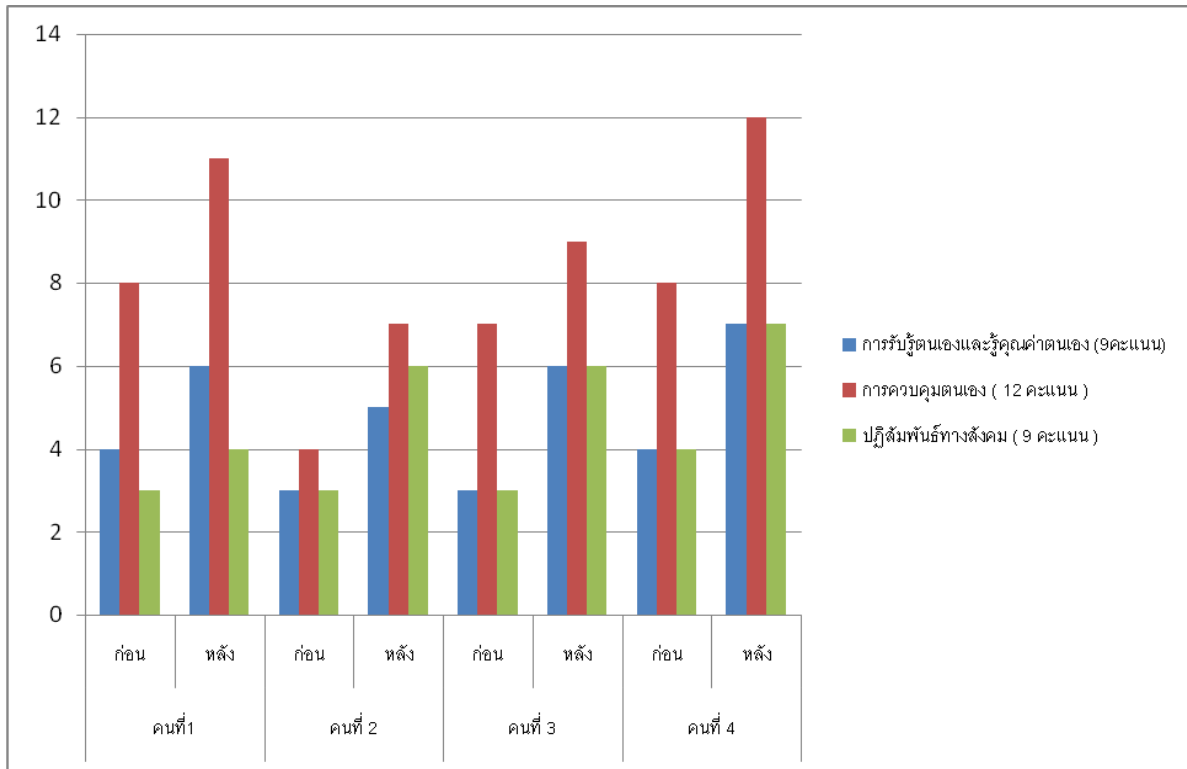
กราฟแสดงเปรียบเทียบสมาธีก่อน – หลัง เข้ากิจกรรมจินตสร้างสรรค์ ผ่านงานศิลปะ

นาที

กราฟแสดงเปรียบเทียบก่อน – หลัง ทักษะทางสังคม (social competence)

คะแนน

8. บทเรียนที่ได้รับ

- 8.1 ผู้บกพร่องฯ มีสมาธิเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีพัฒนาการเรียนรู้ ดีขึ้น
- 8.2 ผู้บกพร่องฯ เริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการแสดงออกทางอารมณ์ดีขึ้น และการผ่อนคลาย

9. การนำผลงานไปใช้ประโยชน์ (ต่อยอด)

นำกิจกรรมไปใช้กับผู้บกพร่องฯ ที่มีอายุ 3 – 18 ปี และผู้บกพร่องที่อยู่ในหอผู้ป่วย

10. การติดต่อกับทีมงาน : นางสาวนายอร่า สาอุ ต่อ 70340 E-mail : nayora1976@gmail.com

11. คณะทำงาน

- 11.1 นางสาวนายอร่า สาอุ นักวิชาการศึกษา
- 11.2 นายสมคิด สุขอินทร์ เจ้าพนักงานอาชีพบำบัดชำนาญงาน